

κόσμου τὰ ζυθοπωλεῖα ἦσαν ἐπίσης πολυτελεῖα, ἀπέκτησε δὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν του νέον Ἐπιμενίδην, ἀλλ' ἀσυγκρίτως μᾶλλον ἐκπληκτικὸν καὶ ἐκπεπληγμένον, μᾶλλον παράδοξον τοῦ ἑτέρου, τοῦ ἀρχαίου.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

A. Π. Κ.

ΤΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩΙ ΔΑΝΕΙΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μεταξὺ τῶν παγιωτέρων θεσμῶν ἐν Κίνα καταλέγονται τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανειστικά Καταστήματα, ἅτινα εἶνε λίαν ὠφέλιμα εἰς τὸν λαὸν οὐ μόνον ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ. Τῶντι τὰ καταστήματα ταῦτα, ἅτινα παρέχουσι τσοσάτας εὐκολίας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην χρημάτων, κατέστησαν ἀναπόφευκτα εἰς τε τοὺς Κινέζους καὶ Εὐρωπαϊούς, ἀλλ' ἐν Κίνα αἱ συναλλαγαὶ συνάπτονται κατὰ τρόπον πολὺ ἐπωφελέστερον τοῖς δανειζομένοις ἢ ἐν ταῖς εὐρωπαϊακαῖς χώραις. Οὐ μόνον ὁ πληρωτέος τόκος εἶνε κατώτερος πλέον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' ἡμῶν πληρωομένου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνεχυραζόμενα πράγματα φυλάττονται ἐπιμελέστερον. Τοιοῦτοτρόπος οἱ Σίνοι συνειθίζουσι νὰ πέμπωσιν εἰς τὸ δανειστικὸν Κατάστημα τὰ μὲν χειμερινὰ ἐνδύματά των, ἅμα φθάση ἢ ἄνοιξις, τὰ δὲ θερινὰ, ἅμα ἀρχίξῃ νὰ πνέῃ ὁ βορρᾶς. Πράττουσι δὲ τοῦτο, οὐχὶ διότι ἔχουσι χρηματικὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ διότι γινώσκουσιν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ καταστήματα εἶνε αἱ καταλληλότεραι καὶ ἀσφαλέστεραι ἱματιοθήκαι, ἃς δύνανται νὰ εὐρωσι. Οὐ μόνον δὲ ἀπολαύουσι δωρεάν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, ἀλλὰ προσέτι δικιθέτουσιν οὕτω χρηματικὸν τι ποσὸν, ὅπερ δύνανται πάντοτε νὰ τοποθετήσωσι μὲ τόκον πολὺ ὑψηλότερον τοῦ παρ' αὐτῶν πληρωθησομένου εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον. Ἡ πείρα ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν παρέχει ἀθέμιτα ὠφελήματα εἰς τάξιν τινὰ τοκογλύφον, ἀλλὰ πράγματι ὠφελεῖ τὸ κοινὸν ἐν γένει, διότι, εἰ καὶ ἡ Κίνα ἐκλήθη ἢ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, ὑπάρχουσιν οὐχ ἥττον ἐν αὐτῇ πολὺ ὀλιγώτερα ἐνέχυρα μὴ ἀποσυρθέντα ἢ ἐν Εὐρώπῃ. Οἱ Κινέζοι ἔσχον τὴν τύχην νὰ διαφύγωσι τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς τοῦ τρόπου τούτου τοῦ δανειζέσθαι ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἐνῶ συγχρόνως ἔμαθον νὰ ἐπωφελεῖνται πάντων τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα παρέχει τὸ μέσον τοῦτο εἰς τοὺς κατὰ τινα στιγμήν ἐν ἀνάγκῃ εὐρισκομένους μικροὺς κεφαλαιούχους. Οἱ τόκοι οὗς ἀναγκάζονται νὰ πληρώνωσι σπανίως ὑπερβαίνουσι τὰ 12⁰/₁₀ κατ' ἔτος.

Η ΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΝΕΙΔΑ

Ἐν Εὐρώπῃ ἔχομεν κοινοκτήμενας, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο σκέπτονται ἢ νὰ κάμψωσι διὰ τῆς βίας ὀλιγκληρον τὸν κόσμον εἰς τὸ σύστημά των. Ἐν Ἀμερικῇ ὅμως οἱ κοινοκτήμενοι εἰσὶ μετριοφρονέστεροι, καθόσον ἐνεργοῦσι μόνον διὰ τοῦ παρα-

δείγματος, ἐνῶ δὲ οἱ συνάδελφοι αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἀρέσκονται νὰ δημηγορῶσιν εἰς τὰς συναθροίσεις τοῦ λαοῦ, αὐτοὶ τούναντίον θέτουσιν ἀμέσως ἐν τῇ πράξει τὰς θεωρίας των ἐν γωνίᾳ τινὶ τῆς εὐρείας χώρας, ἣτις παρέχει αὐτοῖς ἄσυλον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐ σχηματίσθη ἡ Ἐταιρία, ἡ κληθεῖσα Ὀρέϊδα, ἧς ἀπετέλει μέρος ὁ ἀποπειραθεὶς τὴν δολοφονίαν τοῦ προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἰδρύθη τῷ 1846 ὑπὸ τινος θεολόγου ὀνομαζομένου Noyes. Οἱ ὄπαδοι αὐτῆς παραδέχονται τὴν Βίβλον καὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως ἢ ἐν αὐτῇ ἀσκουμένη θρησκεία ἀφίσταται λίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ περιεργότερον θέαμα τῆς αἰρέσεως αὐτῆς ἦτον ἡ πλήρης ἐλευθερία, ἐν ἣ συνέζων ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἡ κοινότης ἀπετέλει μεγάλην οἰκογένειαν ἐκ 200 ἢ 300 ἀτόμων, ἐνθα ἕκαστος ἀνὴρ εἶχε δικαίωμα ἐφ' ὄλων τῶν γυναικῶν, ὡς ἐν Τουρκίᾳ, ἐκάστη δὲ γυνὴ ἐφ' ὄλων τῶν ἀνδρῶν, ὡς παρὰ τισι βαρβάρους λαοῖς. Ἦτον εἶδος μετοχικῆς Ἐταιρίας. Δὲν ἠδύνατό τις δὲ νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα εἰμὴ τῇ ἀδείᾳ τῆς διευθυνούσης Ἐφορίας, ἣτις, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς πόρους τῆς Ἐταιρίας, ἐβεβαίωτο πρότερον, ἐὰν τῇ ἐπετρέπετο ἡ πολυτέλεια τοῦ αὐξῆσαι τὴν οἰκογένειαν, καὶ ἀκολούθως ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων ἐξέλεγε τοὺς συζύγους, εἰς οὓς ἀνατίθετο ἡ συντήρησις τοῦ εἴδους.

Αἱ τερατώδεις αὗται ἔξεις ἐξήγειραν, ὡς εἰκόσ, τοιαύτην ἀποδοκιμασίαν παρὰ τοῖς γείτοσι τῆς Ἐταιρίας αὐτῆς, ὥστε τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπειληθεῖσα διὰ ποινικῆς καταδιώξεως ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς κοινότητος τῶν γυναικῶν.

Οὕτω δὲν ἀσκεῖται πλέον ἐν αὐτῇ εἰμὴ ἡ κοινότης τῆς περιουσίας. Ἡ ἐν αὐτῇ παραδοχὴ οἰκογενειῶν, κατεχουσῶν μικράς τινας οἰκονομίας, καὶ ἡ καλῇ διεύθυνσις, ἢ δοθεῖσα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς, κατέστησαν τὴν κοινότητα ταύτην πλουσίαν καὶ κάτοχον ἡμίσεος σχεδὸν ἑκατομμυρίου. Ἐχει δὲ πρὸς τοῦτους μικρὰ τινα ἐργοστάσια, ἐνθα χρησιμοποιεῖ καθ' ἑκάστην πλῆον τῶν 200 ἐργατῶν ἢ ἐργατιδῶν.

Σ*

Ο ΑΛΕΚΤΩΡ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν εἰς τὴν «Tagblatt» τῆς Βιέννης, ὅτι ὁ εὐνοούμενος τοῦ Σουλτάν-Ἀζίζ ἀλέκτωρ, Μουχαρέμ καλούμενος, ἐξεμέτρησε πρὸ μικροῦ τὸ ζῆν.

Τὸν ἀλέκτορα τοῦτον εἶχε δώσει εἰς τὸν Σουλτάνον ὁ Βῆς τῆς Τύνιδος, ἐκομίσθη δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπολαύων φήμης διεκκεκριμένου μαχητοῦ. Ὁ Μουχαρέμ ἀπέκτησε πάραυτα τὴν εὐνοίαν τοῦ Σουλτάνου, ὅτε δὲ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ κυρίου του, εἰσήρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου καὶ ἔβρινε νὰ τοποθετηθῇ

ἐπὶ τῶν σουλτανικῶν γονάτων, οἱ αὐλικοὶ οὐδέποτε ἔλλειπον νὰ ποιῶσιν αὐτῷ φιλοφρονεστάτας ὑποκλίσεις.

»Ὀλίγον ἔμελλε τῷ Σουλτάνῳ ὁ διαμελισμὸς τῆς αὐτοκρατορίας του, προστίθηναι ὁ εἰρημένος ἀνταποκριτὴς, ἤρκει μόνον νὰ ἠδύνατο νὰ σημειοῖ καθ' ἑκάστην νέαν νίκην τοῦ ἀλέκτορος του. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἡμέραν τινὰ μαθὼν ὁ Ἀβδούλ-Ἀζίζ ὅτι ὁ Μουχαρέμ ἐφόνευσε ἀλέκτορα κομισθέντα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τινος Ἀμερικανοῦ, τοσοῦτον ἐχάρη, ὥστε περιέβαλε τὸν τυνησίον ἀλέκτορα μὲ τὸ παράσημον τοῦ Ὄσμανιέ.

»Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ὁ Μουχαρέμ ἐξητυγνώσθη, ἀπὸ τῆς πτιγμῆς δὲ ἐκεῖνης οἱ σκοποὶ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Δολμά-Βαξέ παρούσῃζον αὐτῷ ὄπλα.

»Ἄλλ' ὁ μᾶλλον ὑπερήφανος καὶ εὐτυχέστερος τῶν ἀλεκτόρων ἔδει νὰ ὑποστῇ ὡσαύτως τὴν ἀστάθειαν τῆς Τύχης. Ὁ Σουλτάνος ἐξεθρονίσθη· εἶτα ἐπῆλθεν ἡ περίφημος ὑπόθεσις τῶν ψαλιδίων.

»Ὁ Μουχαρέμ τότε εἶδεν ἑαυτὸν ἐγκαταλελειμμένον ὑπ' ὄλων τῶν θαυμαστῶν του. Ἀφῆρσαν τὸ παράσημόν του, τῶν δὲ ἡμερῶν αὐτοῦ δὲν ἐφείσθησαν, εἰμὴ διότι αἱ λίαν γεροντικαὶ σάρκες του ἦσαν ὄλως ἀκατάλληλοι διὰ καλὸν ψητόν. Διήλθε χρόνον τινὰ περιπλανώμενος περὶ τὸ Τεπέ-Μαχμουτ, πλησίον τοῦ ὠραίου μουσουλίου τοῦ Ἀβδούλ Ἀζίζ, ἀκολουθῶς δὲ ἐγένετο ἄφαντος. Ἡμέραν τινὰ ἀνευρέθη ὑπὸ τῶν δερβισῶν, οἵτινες ἐπεμελήθησαν αὐτοῦ.

»Σήμερον ἀγγέλλεται ὁ θάνατός του. Ἐκπνέει ἀκριβῶς καθ' ἣν ὥραν ἐκδικουοῖσι τὸν θάνατον τοῦ κυρίου του.

»Τοιαύτη εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ Μουχαρέμ, τοῦ εὐνοουμένου ἀλέκτορος τοῦ Σουλτάν Ἀζίζ».

Α.

ΦΑΛΑΙΝΩΝ ΑΓΡΑ

Ἐπιστολὴ τις τοῦ κ. T. Barrois, λαβόντος ἐπισημονικὴν τινα ἀποστολὴν ἐν Λαπωνίᾳ, δίδωσι τὰς ἐπομένους περιέργους λεπτομερείας περὶ τῆς ἀλιείας τῆς φαλαίνης.

«Μέχρι τοῦδε εἶδομεν 7 ἢ 8 φαλαίνας ἀνηκούσας εἰς διακεκριμένα εἶδη. Χάρις τῷ κ. Foyn ἠδυνήθημεν νὰ ἀνατάμωμεν ἐν δεῖγμα ἐξ ἑκάστου εἶδους. Ἴδου πῶς ἀλιεύουσιν ἐνταῦθα τὴν φάλαιναν. Ὁ κ. Foyn ἔχει τρεῖς ἐλικοκινήτους ἀτρακτάτους, 20 μέτρων μήκους καὶ ταχυπλόους. Τὰ πλοῖα ταῦτα φέρουσιν ἐπὶ τῆς πρῶρας ἐν βαρῷ τηλεβόλον στρεφόμενον καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Κατὰ τῆς φαλαίνης πυροβολοῦσι συνήθως εἰς ἀπόστασιν 30 μέτρων. Τὸ βλήμα τοῦ τηλεβόλου τούτου εἶνε τεχνικώτατον ὄργανον, συγκείμενον ἐκ τριῶν τεμαχίων, ἧτοι 1ον ἐκ σιδηρᾶς αἰχμῆς προσηρτημένης ἐπὶ μύδρου, 2ον ἐκ μύδρου ἢ βόμβας προσκεκολλημένης ἐπίσης ἐπὶ τετρακλόνου

κάμακος. Ἄμα φάλαινά τις εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν βολῆς, πυροβολοῦσιν ἀμέσως κατ' αὐτῆς. Τῇ βοηθείᾳ τῆς σιδηρᾶς αἰχμῆς ἢ βόμβας εἰσέρχεται εὐκόλως, ἀκολουθοῦμένη ὑπὸ τοῦ κάμακος. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ζῶον πληγωνόμενον ζητεῖ νὰ φύγῃ, ἀλλ' οἱ κλάδοι τοῦ κάμακος ἀποσπῶμενοι θέτουσιν εἰς ἐνέργειαν σφύραν τινά, ἧτις κρούει τὸ καψύλιον τοῦ ἐναύσματος καὶ ἡ βόμβα ἐκρήγνυται. Ἡ φάλαινα φονεύεται ἐν τῷ ἄμα. Τότε περῶσιν ἄλυσιν διὰ τῆς βίνος ἢ διὰ τῶν πτερυγίων τοῦ κήτους καὶ ἐξάγουσιν αὐτό. Ἡ μεγαλύτερα ἐξ ὧν εἶδον εἶχεν 22 μέτρων μῆκος».

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

— Πιές μου, ποτάμι, ποῦ τρελλὰ μέσα ἔς τὸν κάμπο τρέχεις
Καὶ τόσαις ἐμορφιαῖς τῆς γῆς μετὰ τὰ νερά σου βρέχεις,
Γιατὶ μᾶς ψάλλεις Ὀλιβερό σκοπὸ μετὰ τῆ φωνή σου;
Ποῖος ἄλλος ζῆ τέτοια ζωὴ γλυκεῖα ἄν τῆ ζωῆ σου;

Κ' ἐκεῖνο ἀποκρίθηκε.— Τί εὐτυχία ἔχω,
Ἄφου ἡ μοῖρα μοῦγραψε αἰώνια νὰ τρέχω; . . .
Ἄν βοδοδάφνας γέροντες μετὰ χάρι ἔς τὰ νερά μου,
Ἄν λυγαριὰς καὶ ἀγράμπελας ἀνοίξουν ἔς τὰ πλευρά μου,
Μήπως μπορῶ νὰ ταῖς χαρῶ καὶ νὰ ταῖς ἀγαπήσω;
Περῶ, ταῖς βρέχω μὲ στιγμὴ καὶ ταῖς ἀφίνω πίσω.

Καὶ τὸ ποτάμι ἔπερσε καὶ ἀφίνει τὸν διαβάτη
Μὲ πικραμένῃ τὴν καρδίᾳ, μετὰ δακρυσμένο μάτι.
Γιατὶ μὲ μούρη, μὲ σκληρῇ ἰδέᾳ τὸν τρομάζει,
Πῶς καὶ ἡ δική του ἢ ζωὴ μετὰ τὸ ποτάμι μοιάζει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μονομαχία.

Δύο πρῶν φίλοι, ἐχθροὶ δὲ σήμερον, πρόκεινται νὰ συναντηθῶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς.

«Ὅλα εἶνε ἔτοιμα· τὰ πιστόλια γεμάτα, οἱ δὲ μάρτυρες καὶ ἀντίπαλοι ὠχροὶ ἐκ τοῦ τρόμου.

Ἄφνης εἰς τῶν ἀντιπάλων λέγει πρὸς τὸν ἄλλον·

— Ἐπιμένεις λοιπὸν ἀκόμη εἰς ὅ,τι εἶπες;

— Ἐγώ; Καθόλου.

— Τότε γιατί νὰ μονομαχήσωμεν;

— Γιὰ νὰ δεῖξωμεν ὅτι δὲν φοβοῦμεθα.

— Καλλίτερα δὲν γινόμεθα πάλι φίλοι;

— Βέβαια, καὶ ἐγὼ τὸ θέλω. Ὅπωςδήποτε ὁ μὶς ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο μας πρέπει νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου.

— Ἀλήθεια, ἔχεις δίκαιον. Λοιπὸν, μείνε σύ, ἐγὼ φεύγω.

*
**

Ἡ μικρὰ Λίτσα εἶχε θυμώσει πολὺ τὴν μητέρα τῆς.

Ἐπομένως εἰς τὸ γεῦμα φοβεῖται ὅτι θὰ χάσῃ τὰ φροῦτά τῆς.

Τῶντι μολίς τὰ ἔφεραν εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ μητέρα μετὰ τόνον ἐπιπληξέως τῆς λέγει·

— Ἄν ἐσὺ τώρα εἶχες ἓνα τέτοιο κακοκόριτσο, τί θὰ ἔκανες;